

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou A., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **M. J.**, bývajúcej v R., o **zaplatenie 1 770,38 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5 C 67/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. decembra 2013 sp. zn. 5 Co 489/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 18. júla 2013, č.k. 5 C 67/2013-53 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 1 770,38 € s príslušenstvom; žalovanej nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že zmluva uzatvorená 22. februára 2008 medzi účastníkmi konania o revolvingovom úvere vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aplikovať na tento zmluvný vzťah spotrebiteľsko-právnu ochranu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vykonaným dokazovaním zistil, že uvedená zmluva neobsahuje podstatné náležitosti vyplývajúce z § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu mal za to, že úver bol žalovanej poskytnutý ako bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná na splátkach úveru zaplatila 3 060,40 €, jej záväzok z predmetnej zmluvy zanikol splnením, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 10. decembra 2013 sp. zn. 5 Co 489/2013 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2

O.s.p. potvrdil. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne naň aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné, pretože sa nimi už súd prvého stupňa náležitým spôsobom vysporiadal. Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, čím došlo k porušeniu jej ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu. Oba súdy založili svoje rozhodnutia o zamietnutí žaloby na posúdení zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi ako zmluvy spotrebiteľskej. Podľa názoru dovolateľky vo veci ide o tzv. absolútny obchod spravujúci sa ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Súdy oboch stupňov urobili tiež nesprávny právny záver, keď poskytnutý úver vyhodnotili ako bezúročný a bez poplatkov. Ďalej dovolateľka poukázala na to, že žalovaná bola dostatočne upozornená na nevyhnutnosť preštudovania si tak zmluvy o úvere ako aj jej neoddeliteľných súčastí, a preto bola oboznámená aj s povinnosťou platiť úroky za poskytnutie úveru. Dovolaťka mala za to, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, a preto je žalovaná povinná zaplatiť celkové náklady spojené s poskytnutým úverom, a teda aj úroky a príslušné poplatky. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho

prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Keďže podané dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, ale takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné ani takému potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť z § 238 ods. 1 O.s.p., ani z § 238 ods. 3 O.s.p. Pre úplnosť treba uviesť, že dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalobkyne by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 237 O.s.p.“). Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa

zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky väd taxatívne v ňom vymenovaných; iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Podľa názoru dovolateľky odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. marca 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková